

Miguel schoval fotku do kapsy a běžel na náměstí. Chtěl se přihlásit na Přehlídku talentů, jenže bez kytary to nešlo. A tehdy dostal Miguel osudný nápad: vydal se na hřbitov a vlezl do hrobky Ernesta de la Cruze. „Potřebuju si půjčit tohle,“ zašeptal a sundal ze stěny slavnou kytaru. Ale jakmile zahrál první akord, zakroužily kolem něho květiny a rozzářily se. Miguela přepadl zvláštní pocit.

Vyděšený Miguel vyběhl z hrobky a prošel rovnou skrz své rodiče. Nikdo živý ho neviděl... kromě psa Danteho. Všude kolem se pohybovaly kostry a Miguel polekaně vykřikl. Pak narazil na své zesulé předky: poznával Papá Julia, tety Victorii a Rositu, strýčky Oscara a Felipeho. „Kde ses tu vzal, chlapče?“ zeptal se ohromeně Papá Julio. „Víš co? Vezmeme tě do Říše zesnulých, Mamá Imelda snad bude vědět, co s tebou.“

